

Πώς θεραπεύονται οι α

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστ](#)

“Τί ψάχνεις να βρεις;”

“Ο Θεός ημών καταφυγή και δύναμις”

Ψαλμός 45ος

Η χθεσινή μέρα ήταν μια διδακτική μέρα για μένα. Τελείωσε με αυτά τα λόγια που μου είπε κάποτε ένας γέρος στο τέλος μιας διάλεξης, “τί ψάχνεις να βρεις;”. Είχα ρωτήσει τον ομιλητή, μια που ήταν καθηγητής της θεολογίας, αν προσεύχεται και θύμωσε. Μου είπε “ζεις στο Μεσαίωνα”. “Σας ρώτησα, αν προσεύχεστε” του είπα, “επειδή βάλατε την Ορθοδοξία στο ίδιο τσουβάλι με τις θρησκείες. Και βέβαια θα πείσετε τους κυβερνώντες να καταργήσουν το μάθημα των θρησκευτικών για να το αντικαταστήσουν με τη θρησκευιολογία, η οποία διδάσκει ότι όλες οι θρησκείες είναι το ίδιο “.

Βγαίνοντας, λοιπόν, από το Χατζηγιάννειο, με περίμενε στα σκαλιά κάποιος άγνωστος σε μένα γέρος, που μου είπε με φωνή που έδειχνε κούραση και απογοήτευση μαζί, “τί ψάχνεις να βρεις;”. Με αυτήν την ιδέα του τί ψάχνω να βρω, έφερα στο νου μου τα γεγονότα της χθεσινής ημέρας, γυρίζοντας το βράδι στο σπίτι μου, ύστερα από το γαμήλιο γλέντι συγγενικού μου προσώπου.

Τη νύχτα είδα ένα όνειρο που δεν είναι άσχετο με αυτά που σκεφτόμουν την ημέρα. Αυτό που δεν μπορούμε να το σκεφτούμε ή να το νιώσουμε, το βλέπουμε συνήθως

στο όνειρο. Βλέπω , λοιπόν, ότι κάποιος βρίσκεται σε μια αλάνα, μόνος, και περιμένει ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, που έρχονται προς αυτόν, για να τους μιλήσει.

Τί ήταν αυτό που δεν μπορούσα να σκεφτώ ή να νιώσω και το είδα στον ύπνο μου; Κάτι επίσης που πρέπει να πούμε για τα όνειρα είναι πως όλα όσα βλέπουμε είναι εικόνες του εαυτού μας. |Αυτός που περίμενε μόνος το πλήθος για να του μιλήσει, είναι μια εικόνα του εαυτού μου, όπως και το πλήθος που πηγαίνει σε κάποιον να του μιλήσει είναι επίσης μια εικόνα του εαυτού μου. Το ίδιο κι ο γέρος που κάνει την ερώτηση, “τί ψάχνεις να βρεις” είναι μια εικόνα του εαυτού μου, αφού η ενθύμησή του προκάλεσε το όνειρο.

Εγώ όμως ξέρω και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι , είτε το ξέρουμε είτε όχι , όλοι ψάχνουμε το Θεό. Κι αφού το ξέρω, γιατί είδα αυτό το όνειρο; Μήπως το ερώτημα αυτό ήρθε σε μένα επειδή αφορά στα πρόσωπα για τα οποία πονάω, όπως πονάω για τον εαυτό μου, εννοώ τα παιδιά μου και τα παιδιά όλου του κόσμου;

Αναρωτιέμαι, νοιάζεται η σημερινή κοινωνία και ειδικότερα η Εκπαίδευση, αν οι νέοι έχουν πίστη στο Θεό, να τους στηρίξει σε ένα κόσμο που φθείρεται διαρκώς, τόσο ο ίδιος όσο κι οι επιθυμίες του; Μπορεί το χρήμα να δώσει στους νέους ένα ικανοποιητικό νόημα ζωής; Ήρθαμε σ’ αυτόν τον κόσμο για να μαθαίνουμε να πληρώνουμε τους τραπεζίτες;

Το μεσημέρι παραβρέθηκα σ’ ένα γάμο. Στο γαμήλιο γλέντι τρεις κοπέλες από τη Δράμα χόρεψαν με τόσο ωραίο τρόπο, που εμένα μου ήρθαν δάκρυα στα μάτια. Ένωθα ότι ο χορός των τριών κοριτσιών μεταμόρφωνε τη σάρκα σε σώμα αξιαγάπητο και αξιοσέβαστο ως εικόνα του Θεού και ως ναό του Αγίου Πνεύματος. Αν βλέπουμε το γυναικείο σώμα ως αντικείμενο που προκαλεί τη γενετήσια ορμή, αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε κανένα σημείο αναφοράς στο Θεό , απ’ τον Οποίο προέρχεται, όπως λέει η |Εκκλησία μας , “παν δώρημα τέλειον”.

Η χθεσινή μέρα όμως , δυστυχώς για μένα, δεν τέλειωσε με αυτήν την μεταμορφωτική συγκίνηση του θαυμάσιου χορού των τριών κοριτσιών από τη Δράμα, στο γαμήλιο γλέντι. Το δυσάρεστο νέο, πως κρατικοί υπάλληλοι ενέργησαν χωρίς διάκριση σε βάρος νέου επιχειρηματία, με προβληματίζει , πόσο ακόμα εχθρικό μπορεί να γίνει το κράτος, όταν η εξουσία ασκείται αυτόνομα, ως να είναι το κράτος αυτοσκοπός και όχι μέσον για την καλή ποιότητα ζωής των πολιτών του.

Όταν ο Χριστός ανακρινόταν από τον θρασύδειλο και υποκριτή Ρωμαίο Πιλάτο, του είπε, πως η εξουσία του είναι δοσμένη από το Θεό και πρέπει να ασκείται, όπως αρέσει στο Θεό. Αυτά τα λόγια του Κυρίου δίνουν το μέτρο που η εξουσία πρέπει να τηρεί προς τους πολίτες!

Λαρισινά δοκίμια Μ.Ε.Λαγκουβάρδου

Πηγή: moschoblog.blogspot.gr